DZIENNIK ZARZĄDZEŃ
DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 20.	Katowice, dnia 17 listopada 1934 r.	Rok II.

T R E Ś Ć:

POCZTA.

191.

Przesyłanie druków przez Zakłady graficzne dla celów bibljotecznych.

Druki wysyłane przez Zakłady graficzne do bibljotek, które są wymienione w spisie władz i urzędów państwowych— mogą być wysyłane jako listy zwykłe z napisem „w wykonaniu ustawowego obowiązku"; natomiast wysyłane do bibljotek nie zamieszczonych w spisie, muszą być opłacone jako druki przy nadaniu.

Według postanowienia § 8. punkt 1. f. przepisów ruchu do ordynacji pocztowej (II. P. 5.) korzystały z wolności od opłat pocztowych druki wysyłane przez Zakłady graficzne pod adresem bibljotek wymienionych w wspomnianym przepisie dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji, natomiast obecnie w myśl art. 24 ust. 6 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. M. P. i T. № 20 z 1934 r.) druki takie jako niewymienione w ust. 1 tego artykułu nie podlegają zwolnieniu od opłat.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 23.X.1934 r. № PW. 404/28 wyjaśnia się jak następuje:

Według rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 9. lutego 1934 r. (Dz. U. R. P. № 17, poz. 137), zakłady drukarskie są obowiązane dostarczać egzemplarze druków:

a) władzy administracji ogólnej,

b) Bibljotece Narodowej w Warszawie,
c) „ Uniwersyteckiej w Warszawie,
d) Bibljotece Jagiellońskiej w Krakowie,
e) „ Uniwersyteckiej we Lwowie,
f) „ Uniwersyteckiej w Poznaniu
g) Książnicy Miejskiej im. Kopernika w Toruniu,
h) Bibljotece Państwowej im. Wróblewskich w Wilnie,
i) Bibljotece Sejmu Śląskiego w Katowicach (stanowiącej integralną część Sejmu Śląskiego).
k) Bibljotece Publicznej m. st. Warszawy,
l) „ Wielkiej Synagogi w Warszawie,
m) Zakładowi Narodowemu im. Ossolińskich we Lwowie,
n) Bibljotece Naukowego Towarzystwa im. Szewczenki we Lwowie.

Bibljoteki, wymienione pod lit. g) i lit. k) do n) nie mają charakteru urzędów państwowych i dlatego nie są wykazane w spisie władz i urzędów, uprawnionych do posługiwania się znaczkami, wprowadzonemi do opłaty urzędowych przesyłek listowych.

Z brzmienia § 2 ust. 1 pkt. b) i ust. 2 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P. i T. № 18 poz. 74) wynika, że z napisem „Na wezwanie urzędowe" lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku" mogą być wysyłane tylko zwykłe kartki i listy do władz i urzędów państwowych lub samorządu terytorjalnego albo gospodarczego.

Jeśli zatem przesyłki, zawierające obowiązkowe egzemplarze druków, będą miały charakter listów, to będą one mogły być wysyłane pod adresem władz administracji ogólnej i bibljotek, wykazanych w spisie władz i urzędów państwowych z napisem: „W wykonaniu ustawowego obowiązku" i będą mogły być opłacane przez odbiorców zapomocą urzędowych znaczków opłaty. Natomiast takie przesyłki listowe, wysyłane do bibljotek, niewymienionych w spisie władz i urzędów państwowych, oraz przesyłki, wysyłane jako „druki", muszą być opłacane zgodnie z ordynacją i taryfą pocztową.

№ PP. 10 z dnia 30 października 1934 r.

192.

Opłaty pocztowe za urzędowe przesyłki listowe kierowników władz i urzędów oraz ich zastępców.

Kierownicy władz i urzędów wymienionych w spisie (Dz. U. Min. P. i T. № 19 z 1934 r.) oraz ich zastępcy mogą opłacać swą urzędową korespondencję znaczkami urzędowemi.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 31.X.1934 r. № WP. 400/57 wyjaśnia się, że do wysyłania i opłacania urzędowej korespondencji t.j. korespondencji stanowiącej wykonywanie administracji państwowej, w sposób przewidziany w rozporządzeniu z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P. i T. № 18 poz. 74) uprawnieni są również kierownicy władz i urzędów, wymienionych w wykazie, podanym w ust. III pkt. 11 zarządzenia z dnia 24 września 1934 r. (Dz. U. M. P. i T. № 19 z 1934 r. poz. 88) oraz ich zastępcy.

Do opłaty swej urzędowej korespondencji znaczkami urzędowemi są zatem uprawnieni np. wszyscy ministrowie, pierwszy prezes i pierwszy prokurator Sądu Najwyższego, prezesi i prokuratorzy sądów apelacyjnych i sądów okręgowych, kierownicy sądów grodzkich, prezesi najwyższej i okręgowych izb kontroli i t. d. oraz zastępcy kierowników, mimo, że w powyższym wykazie nie są oni wymienieni.

Równocześnie oznajmia się, że wymienione w powyższym wykazie w resorcie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych „Zarządy Lasów Państwowych w Cieszynie" otrzymały nową nazwę „Inspekcja Państwowych Lasów Śląskich w Cieszynie".

Stosownie do powyższego należy odpowiednio poprawić wymieniony wyżej wykaz władz i urzędów oraz tutejsze zarządzenie № 432 z 1934 r.

№ PP. 400 z dnia 5 listopada 1934 r.

193.

Przerzucanie opłat za urzędowe przesyłki listowe na adresatów.

Za przesyłki urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata ponad 1000 gr. należy pobierać od adresata w pojedyńczej wysokości opłatę, jak za list o wadze 1000 gr.

Rozporządzeniem Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych

z dnia 28 maja 1934 r. (Dz. U. M. P. i T. № 14 z 1934 r.) najwyższa dopuszczalna waga przesyłek listowych urzędowych została podwyższona do 2000 gr. natomiast dla listów prywatnych najwyższa dopuszczalna waga według obowiązującej taryfy (Dz. Taryf № 11 z 1934 r.) została ustalona na 1000 gr.

Wobec nasuwających się wątpliwości, jaką należy pobrać od adresata opłatę, jeżeli przesyłka listowa urzędowa z opłatą przerzuconą na adresata waży więcej niż 1000 gr., wyjaśnia się na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 29. X. 1934 r. № PW. 400/55, że za urzędowe przesyłki listowe o wadze ponad 1000 gr. z opłatą pocztową przerzuconą na adresata, należy pobierać od adresata w pojedyńczej wysokości opłatę, jak za list o wadze 1000 gr.

Równocześnie wyjaśnia się, że z opłatą przerzuconą na adresata mogą być wysyłane wszelkiego rodzaju przesyłki listowe, przewidziane w § 1 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. № 18 poz. 74), jako urzędowe przesyłki listowe. Można więc na adresata przerzucić opłatę za zwykłe i polecone listy i kartki, zwykłe i polecone listy i kartki za zwrotnem poświadczeniem odbioru oraz zwykłe listy za dowodem doręczenia. Opłatę w wysokości normalnej opłaty taryfowej dla danego rodzaju przesyłki należy w myśl § 7 powołanego wyżej rozporządzenia pobrać w pojedyńczej wysokości od adresata, a w razie odmowy jej uiszczenia należy przesyłkę zwrócić nadawcy bezpłatnie.

№ PP. 400 z dnia 6 listopada 1934 r.

194.

Zbiorowe przesyłki listowe uczniów szkół powszechnych.

Przesyłki listowe uczniów szkół powszechnych wysyłane w wykonaniu programu nauczania mają być przesyłane za opłatą przewidzianą dla papierów handlowych.

W związku z wysyłaniem przez szkoły powszechne przesyłek zbiorowych, zawierających listy uczniów, na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 6 XI 1934 r. № PW. 105/51 wyjaśnia się, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów chcąc ułatwić szkołom wykonanie programu nauczania, uznało te listy, wysyłane do uczniów innych szkół powszechnych, za wypracowania uczniowskie, które bez naruszania postanowień art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. Min. P. i T. № 20 z 1933 r.) mogą być przesyłane pocztą w przesyłkach zbiorowych, jako specjalnego rodzaju przesyłki pocztowe t. zw. „papiery handlowe". Aby jednak wysyłanie tych przesyłek nie stanowiło naruszenia art. 5 ust. 1 wspomnianej wyżej ustawy, muszą one odpowiadać warunkom dla „papierów handlowych", ustalonym w §§ 86 — 89 ordynacji pocztowej.

W związku z tem:

1) szkoły powszechne mają wysyłać listy — wypracowania uczniowskie w otwartych kopertach lub w ten sposób, żeby urząd pocztowy mógł łatwo skontrolować, czy w przesyłce zbiorowej znajdują się wyłącznie wypracowania uczniowskie,
2) na każdej przesyłce zbiorowej ma być umieszczony napis „Papiery handlowe — wypracowania uczniowskie",
3) poszczególne listy uczniów nie mają być wkładane do kopert, lecz przesyłane razem w jednej wspólnej otwartej kopercie lub opakowaniu,
4) w przesyłkach nie wolno przesyłać żadnej zawartości oprócz listów—wypracowań uczniowskich,
5) każda przesyłka zbiorowa z listami uczniów ma być należycie opłacona przy nadaniu, znaczkami pocztowemi, według taryfy dla „papierów handlowych" (poz. 5 taryfy pocztowej—Dziennik Taryf pocztowych, teletechn. i radjokom. z 1934 r. № 11 poz. 31).

№ PP. 10 z dnia 12 listopada 1934 r.

195.

Interpretacja przepisów art. 143 § 1 i art. 153 § 1 kodeksu proced. cywilnej.

Pisma sądowe doręczane przez komorników, woźnych i t. p. w razie niedoręczalności mają być składane tylko w Zarządzie Gminnym, w poczt. urzędzie oddawczym mają być składane tylko pisma przeznaczone do doręczania przez pocztę.

Art. 143 § 1 K. P. C. (Dz. U. R. P. z 1932 r. № 112 poz. 934) postanawia: „Sąd dokonywa doręczeń przez woźnych, komorników **lub pocztę**; w miejscowościach zaś, w których nie jest wprowadzone stałe dostarczanie korespondencji pocztowej, także przez organa gminne".

Art. 153 K. P. C. zaś mówi: „§ 1. W razie niemożności doręczenia w sposób, przewidziany artykułami poprzedzającemi, należy złożyć pismo w urzędzie pocztowym lub gminnym, a zawiadomienie o tem przybić na drzwiach mieszkania, biura, lokalu przemysłowego lub handlowego adresata.

§ 2. W razie odmowy przyjęcia pisma przez adresata lub jego domowników, pozostawia się je w miejscu doręczenia, a gdyby to było niemożliwe, składa się je — uprzedzając o tem — w urzędzie pocztowym lub gminnym".

Z zestawienia powyższych artykułów wynika, że pisma sądowe niedoręczone tak przez woźnych i komorników, jak też i przez pocztę, czy to wskutek niemożności doręczenia, czy to wskutek odmowy — winny być złożone w urzędzie pocztowym lub gminnym.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r. (Dz. U. Min. P. i T. № 23 z 1933 poz. 112) w § 12 reguluje kwestję złożenia pisma sądowego, wysłanego pocztą — a złożenia w urzędzie pocztowym pism sądowych, niedoręczonych przez woźnych i komorników, nie przewiduje.

Wobec powyższego na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 9. IX. 1934 r. № PW. 405/32 wyjaśnia się, że art. 153 K. P. C., przewidujący złożenie niedoręczalnego pisma sądowego w zarządzie gminnym lub w urzędzie pocztowym, należy w związku z art. 143 K. P. C. interpretować w ten sposób, że pisma sądowe, które na mocy decyzji sądu miały być doręczone przez woźnych, komorników lub organa gminne, mogą być w razie ich niedoręczalności składane **tylko** w zarządzie gminnym. W pocztowym urzędzie oddawczym mogą być w razie niedoręczalności składane **tylko** pisma, przeznaczone do doręczenia przez pocztę.

№ PP. 20 z dnia 12 listopada 1934 r.

196.

Wypłata zaopatrzeń.

O wypłatach zaopatrzeń dokonanych na zlecenie Władz Skarbowych nie wolno udzielać wiadomości osobom trzecim.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Poczt i Telegrafów, że urzędy i agencje pocztowe nie przestrzegają tajemnicy pocztowej przy wypłacie zaopatrzeń, zleconych przez Izby Skarbowe. Wobec tego zarządza się, aby urzędy i agencje oraz doręczyciele przy wypłacaniu zaopatrzeń, zleconych przez Izby Skarbowe, w szczególności przy przedkładaniu uprawnionym do podpisu kart doręczeń, zawierających dwuch i więcej uprawnionych, stosowali się ściśle do przepisów o zachowaniu tajemnicy pocztowej, zawartych w §§ 9 i 10 ordynacji pocztowej (II P. 3).

№ P. K. 18 z dnia 2 listopada 1934 r.

197.

Blankiety przekazów rozrachunkowych z nadrukiem adresu odbiorcy.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № P. R. P. 37/422 z dnia 24 X. 1934 wyjaśnia się w ślad za zarządzeniem ogłoszonem w Dz. Zarz. Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów № 19/1934 poz. 186, że zamówienia blankietów z nadrukiem mogą być przyjmowane „bez względu na ilość sztuk" lecz cena zniżona za zamówione blankiety oblicza się poczynając od tysiąca sztuk w górę t. j. najniższa cena za blankiety z nadrukiem wynosi 7 zł.

№ P. K. 22 z dnia 2 listopada 1934 r.

198.

Przesyłanie pieniędzy w listach zwykłych i poleconych.

Urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne winne informować publiczność, by nie wysyłała w listach zwykłych i poleconych pieniędzy.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów podjęło akcję w kierunku zapobieżenia rozpowszechnionemu wśród emigracji polskiej zagranicą zwyczajowi przesyłania pieniędzy w listach zwykłych i poleconych.

Aby akcji tej zapewnić pozytywne wyniki, poleca się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym umieścić w miejscach dobrze widocznych dla publiczności estetycznie wykonane wywieszki z napisem „Zarząd Pocztowy nie bierze odpowiedzialności za pieniądze, przesyłane w listach zwykłych lub poleconych. Najwłaściwszym sposobem przesyłania pieniędzy jest pocztowy przekaz pieniężny".

PP. Naczelnicy urzędów i kierownicy agencyj wydadzą odpowiednie wskazówki listonoszom (posłańcom), aby informowali publiczność przy okazji doręczania przesyłek o niedopuszczalności przesyłania pieniędzy

w listach zwykłych i poleconych oraz, że Zarząd Pocztowy ma nawet prawo pociągnięcia do odpowiedzialności niestosujących się do przepisów międzynarodowej Konwencji Pocztowej.

№ AO. 105 z dnia 30 października 1934 r.

199.

Wyrabianie, kierowanie i doręczanie gazet.

Gazety muszą być dokładnie kierowane, a nieprawidłowości zgłaszane Dyrekcji Okręgu.

W ostatnich czasach mnożą się wypadki późnego nadchodzenia gazet i czasopism do poszczególnych urzędów pocztowych i pocztowo-telegraficznych, wskutek czego tak abonenci, jak i wydawnictwa nadsyłają bardzo wiele zażaleń. Aby w przyszłości położyć kres zresztą słusznym zażaleniom, należy zwrócić baczną uwagę, aby w pierwszym rzędzie wydawnictwa na czas doręczały przesyłki gazetowe do urzędów wyjściowych i te były regularnie wysyłane najbliższemi połączeniami pocztowemi. Następnie należy dołożyć starań, aby gazety były możliwie w urzędach stałych i ambulansach dokładnie przerabiane i bez opóźnienia kierowane do urzędów oddawczych.

W tym celu urzędy pocztowe w siedzibie wydawnictw muszą ustalić w porozumieniu z administracjami dzienników dokładny czas dostawy gazet do urzędów z uwzględnieniem czasu na ich ekspedycję, a ponadto wydawnictwa muszą otrzymać od urzędów wszelkie potrzebne informacje co do połączeń pocztowych, które umożliwiłyby wcześniejsze nadejście wiązanek gazetowych do miejsca przeznaczenia.

Urzędy nadawcze, przekartowawcze i ambulanse pocztowe mają otrzymane wiązanki gazetowe zaraz po nadejściu dokładnie rozdzielić do przynależnych urzędów i innych ambulansów stycznych i zwracać bardzo baczną uwagę, aby gazety bezwarunkowo nie były przewożone.

Urzędy oddawcze mają gazety bezwarunkowo doręczać pierwszym chodem listonoszy, a w razie nieprawidłowego nadejścia donosić Dyrekcji Okręgu, że gazeta (nazwa) №.... z daty ... dla ....., która nadchodzi zawsze odsyłką ...... (skąd) z dnia ..... nadeszła dnia .... odsyłką ..... (skąd) z dnia ..... Gazeta powyższa powinna była być doręczoną ..... chodem o godz. ..., została zaś doręczona chodem .... o godz. .... i doznała opóźnienia w doręczeniu ..... godzin (dni). Takie doniesienia powinny robić i urzędy przekartowawcze, które otrzymują mylne gazety.

Urzędy nakładowe i przełożeństwa ambulansów mają nieprawidłowości swego podwładnego personelu karać doraźnie, zaś o usterkach innych przełożeństw i innych okręgów donosić Dyrekcji Okręgu.

Urzędy oddawcze, które otrzymują gazety już po wyjściu listonoszy na I chód bez względu na to, czy gazety nadeszły spowodu braku dogodnych połączeń pocztowych czy też opóźnionego nadejścia — mają dołożyć starań, aby gazety były tego samego dnia doręczone.

№ P. Km. 21 z dnia 7/XI. 1934 r.

RADJO TO OKNO NA ŚWIAT. CZY WZRASTA STALE LICZBA RADJOABONENTÓW W OKRĘGU TWOJEGO URZĘDU?

TELEGRAF i TELEFON.

200.

Telegramy o treści niedozwolonej.

W związku z przyjęciem i wydaniem telegramu do zagranicy o treści niedozwolonej, jakie zdarzyły się w jednym z urzędów tut. okręgu, przypomina się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym przepisy zawarte w powyższej sprawie w ordynacji telegraficznej IV. Tg. 2. § 14, oraz Międzynarodowej Konwencji telekomunikacyjnej IV. Tg. 5 art. 26 § 1. Według wyżej wspomnianych przepisów wyłączone są z ruchu telegramy, których treść sprzeciwia się prawu, porządkowi publicznemu, bezpieczeństwu Państwa, jak również zasadom moralności i obyczajności. Gdyby jednak wskutek niedopatrzenia telegram tego rodzaju został przyjęty powinien zostać wstrzy-

many przez Urząd przetelegrafowywujący lub przez Urząd doręczający z powiadomieniem Urzędu nadawczego jak również i Dyrektora Okręgu Poczt i Telegrafów.

Poleca się przeto urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym tut. okręgu dokładnie zaznajomić podległy personel ze wspomnianemi przepisami.

№ TE. 209 z dnia 6 listopada 1934 r.

201.

Doręczenie telegramów „REK".

Telegramy reklamy doręcza się jak telegramy zwykłe. Wrazie niezastania adresata w domu telegram doręcza się jako list zwykły adresatowi.

W związku z reskryptem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 6.XI. br. № TE 3000 w sprawie wyżej zaznaczonej Dyrekcja tutejszego Okręgu wyjaśnia, że telegramy reklamy winne byc doręczane adresatom w sposób obowiązujący dla telegramów zwykłych t. j. przez gońców. W wypadku niezastania adresata w domu nie należy awizować nadeszłego telegramu, lecz zwrócić telegram reklamę do urzędu, który następnie doręczy adresatowi za pośrednictwem poczty jako list zwykły. Powyższy sposób doręczania usunie skargi i niezadowolenia adresatów, którzy po otrzymaniu awiza spieszą do urzędu po odbiór telegramu, aby przekonać się, że telegram awizowany jest tylko zwykłą reklamą.

Niezależnie od tego nadmienia się, że wkrótce ukażą się uzupełnienia do Ordynacji Telegraficznej, w której zamieszczone będą postanowienia dotyczące telegramów reklam.

№ TE 209 z dnia 13. listopada 1934 r.

202.

Przeprowadzanie rozmów prasowych.

Korespondenci mogą prowadzić rozmowy prasowe z rozmównic od godz. 18 do 9-ej po wylegitymowaniu się.

W związku z reskryptem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 26/X. b. r. № TE. —2111 w sprawie przeprowadzania rozmów prasowych przez korespondentów pism i agencji prasowych (poz. 59 ustęp 2 taryfy telefonicznej) Dyrekcja tut. Okręgu wyjaśnia, że korespondenci prasowi mogą po należytem wylegitymowaniu się przeprowadzać w godzinach między 18 a 9 rano z każdej rozmównicy publicznej rozmowy prasowe za zniżoną opłatą (50%).

Rozmowy prasowe zgłoszone przez korespondentów w rozmównicy publicznej płatne są zgóry gotówką, w myśl obowiązujących ogólnych przepisów.

№ TE. 209 z dnia 7/XI.1934 r.

203.

Zwracanie kaucyj telefonicznych przez urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne.

Zwracać we własnym zakresie a tylko w wypadkach wątpliwych odnosić się do Dyrekcji.

Poleca się Urzędom (Agencjom) począwszy od 1 listopada b. r. pobierać i zwracać kaucje na zabezpieczenie kredytowanych należności telefonicznych i telegraficznych w własnym zakresie bez uprzedniego odnoszenia się do Dyrekcji.

Przy pobieraniu kaucyj należy przestrzegać ściśle postanowień § 58, 59 i 60 przepisów V Tf. 4, a przy zwrotach dokonywanych na podstawie § 65 cytowanych przepisów należy zwracać uwagę na to czy żądający zwrotu jest uprawniony do tego i czy jest identyczny z wpłacającym. Wskazanem jest by przy przepisywaniu stacyj telefonicznych na inną osobę lub firmę odrazu załatwiać sprawę wpłaconej za daną stację kaucji i żądać od poprzedniego abonenta pisemnego oświadczenia czy zrzeka się kaucji na rzecz nowego abonenta czy też żąda jej zwrotu.

Kaucje pobrane należy zarachowywać w ogólnym rachunku miesięcznym na przychód w osobnej pozycji „pobrane kaucje telefoniczne" a jako załącznik do tej pozycji dołączać wykaz, w którym należy podawać: datę wpłaty, Nr. stacji telefonicznej, imię i nazwisko wpłacającego oraz kwotę wpłaty.

Kaucje zwrócone należy zarachowywać na rozchód w osobnej kolumnie „zwrócone kaucje telefoniczne" a jako załącznik do tej pozycji dołączać wykaz, w którym należy podawać datę wypłaty, Nr. stacji telefonicznej, nazwisko i imię otrzymującego zwrot, oraz kwotę wypłaty. Do wykazu należy dołączać potwierdzenia odbioru.

We wszystkich wypadkach wątpliwych należy się odnosić sprawozdaniem do Dyrekcji tak jak dotychczas.

№ TE. 551 z dnia 10 listopada 1934 r.

204.

Usuwanie telefonu z lokalu abonenta.

Przed wyłączeniem stacji z ruchu uprzedzać o tem abonenta telefonicznie. Przedłużać termin zdjęcia aparatu w własnym zakresie a tylko w wypadkach wątpliwych odnosić się do Dyrekcji.

Tutejsze zarządzenie z dnia 9 czerwca 1932 r. № TE. 209 (okólnik № 12 poz. 137 z 1932 roku) oraz ustęp 1 zarządzenia z dnia 21 września 1933 r. № TE. 209 (Dziennik Zarządzeń Dyrekcji № 14 z 1933 r. poz. 106) w sprawie usuwania aparatu telefonicznego z lokalu abonenta na skutek niezapłacenia należności uzupełnia się w sposób następujący:

O mającem nastąpić wyłączeniu stacji telefonicznej z ruchu z powodu niezapłacenia należności należy abonenta uprzedzać telefonicznie na dzień przed wyłączeniem. Jeżeli abonent po wyłączeniu stacji z ruchu na skutek starań urzędu przewidzianych cytowanemi zarządzeniami wniesie prośbę o odroczenie terminu zdjęcia aparatu ponad okres ustalony w taryfie telefonicznej, wówczas urząd prośby takie winien zasadniczo załatwiać przychylnie w własnym zakresie w wypadkach gdy abonent znalazł się chwilowo w kłopotliwem położeniu materjalnem i ma zamiar nadal korzystać z telefonu. Przesunięcie terminu zdjęcia aparatu nie powinno przekraczać 6 tygodni licząc od daty wyznaczonego terminu w ostatnim ustępie poz. 54 taryfy telefonicznej.

№ TE. 209 z dnia 13 listopada 1934 r.

205.

Ruch telefoniczny Polska - Kongo belgijskie.

Z dniem 1 listopada b. r. ustalono w ruchu telefonicznym między Polską i Kongiem belg. następujące jednolite stawki:

opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą 74 fr. 50 c.

opłata za zawiadomienie (report charge) 11 fr. 33 c.

Służba telefoniczna z Kongiem belg. odbywa się w godzinach od 10.30 — 12.30 i od 14.30 — 17.30 w dni powszednie oraz od godz. 10.30 — 12.30 w niedziele i święta.

Zarządzenie z dnia 27. października 1932 r. № TE.-205 (okólnik Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów № 24 z 1932 r. poz. 255) należy odpowiednio uzupełnić.

№ TE.-205 z dnia 6. listopada 1934 r.

206.

Ruch telefoniczny między Polską a Egiptem.

W uzupełnieniu zarządzenia z dn. 5 września 1932 r. № TE. 205 (Okólnik Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów № 18 z 1932 r. poz. 191) powiadamia się, że do ruchu telefonicznego z Polską dopuszczono wszystkie miejscowości w Egipcie.

Ustalone opłaty w ruchu telefonicznym z Egiptem podane w wyżej naprowadzonem zarządzeniu nie ulegają zmianie.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje natychmiast.

№ TE. 205 z dnia 12 listopada 1934 r.

ADMINISTRACJA.

207.

Uzupełnianie zbioru przepisów służbowych.

Zbiory przepisów służbowych należy stale uzupełniać i poprawiać.

Stwierdzono, na podstawie przeprowadzonych inspekcyj urzędów i agencyj tutejsz. okręgu przez delegatów Dyrekcji, że urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne nie przeprowadzają poprawek i uzupełnień w zbiorach przepisów służbowych wydawanych nakładem Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Skutkiem tego przepisy te stają się nieaktualne i bezwartościowe, a urzędy z nich korzystające popełniają błędy przy stosowaniu ich w służbie wykonawczej.

Wobec tego poleca się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym przeprowadzać natychmiast wszelkie uzupełnienia i poprawki

w tomach, przepisów służbowych według Dzienników urzędowych Ministerstwa Poczt i Telegrafów i innych Zarządzeń, w których jest ogłaszana każda zmiana czy uzupełnienie odnośnych przepisów.

Zaznacza się, że organa Dyrekcji przy sposobności pobytu w urzędzie czy agencji będą specjalnie zwracać uwagę na powyższą okoliczność.

№ AO. 101. z 29. października 1934 r.

208.

Kalendarz.

Kalendarz, jaki wyda Reklama Pocztowa, należy intensywnie propagować wśród publiczności.

W związku z dalszą akcją propagandową nowej taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, zostanie wydany przez Reklamę Pocztową kalendarz na 1935 rok o następującym układzie:

Kalendarz składać się będzie z 54 kart z kalendarium tygodniowem, z miejscem przewidzianem na robienie notatek, ze sztywną podkładką tekturową, umożliwiającą położenie lub postawienie kalendarza na biurku. Każda karta zawierać będzie pozatem ilustrację wykonaną jednobarwnie o treści popularyzującej najaktualniejsze i najbardziej używane przez publiczność świadczenia pocztowe, razem z krótkim wyciągiem z taryfy, odnoszącym się do danej ilustracji. Kalendarz pozatem będzie posiadać barwną okładkę z motywami pocztowemi związanemi z uroczystościami świątecznemi. Ilustracje zostaną ułożone w zależności od sezonów, np. telegramy gratulacyjne i na ozdobnych blankietach w okresie świąt, poczta peronowa w okresie wakacyj i t. p.

Koszt 1 egzemplarza kalendarza, który będzie wykonany na możliwie wysokim poziomie graficznym, zostaje prowizorycznie ustalony na 80 groszy, z czego 25% przysługiwać będzie kolporterom, listonoszom, 10% M.P. i T.

Kalendarz zostanie rozesłany w dniach 7—10 grudnia, t. zn. na 14 dni przed świętami Bożego Narodzenia.

Wobec tego, że kalendarz będzie miał doniosłe znaczenie w propagandzie usług poczty, telegrafu i telefonu, poleca się pp. Naczelnikom urzędów i Kierownikom agencyj pocztowo-telegraficznych zająć się jaknajszerszem jego rozpowszechnieniem i już obecnie należy w formie odpowiedniej informować publiczność, że kalendarz, o którym mowa w niniejszem zarządzeniu, będzie sprzedawany przez urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne i, że będzie on dla każdego klienta cennym przedmiotem informacyjnym.

№ AO. 105. z 29. października 1934 r.

209.

Protokół ze Zjazdu Naczelników Urzędów tut. Okręgu.

Z treścią referatów i uwag, zawartych w protokóle winni się zaznajomić dokładnie wszyscy pracownicy pocztowi.

Równocześnie przesyła się urzędom I klasy po 2 egzemplarze, pozostałym urzędom po jednym egzemplarzu protokółu ze zjazdu naczelników urzędów tutejszego okręgu, odbytego w dniu 5. października br. Z treścią zawartych w książce (protokóle) referatów i uwag winien zaznajomić się dokładnie personel urzędów i agencji, przyczem szczególną uwagę należy zwracać na ustępy dotyczące akcji propagandowej usług poczty, telegrafu i telefonu. Pp. Naczelnicy urzędów mają podać w odpowiedniej formie (n. p. przez wypożyczenie książki lub odczytanie na konferencji) do wiadomości agentów w przydzielonych im do nadzoru agencjach poruszone na zjeździe zagadnienia i udzielić im w razie potrzeby stosownych pouczeń.

№ AO 161 z dnia 13. listopada 1934 r.

210.

Wykaz reklam przeznaczonych do wywieszenia.

Nr. porządkowy	Nazwa firmy	Wymiar reklamy w decymetrach kw.	Rodzaj reklamy	Nazwa urzędu lub agencji, w których reklama ma być umieszczona	Czas trwania reklamy
3	Tow. Ubezpieczeń Wzajemn. na Wypadek Choroby	24,7	tektura	Katowice 1 plakat 1 oddz. na dworcu kolejowym plakat 1 Katowice 2, plakat 1 Katowice 3, „ 1 Katowice 6, „ 1 Katowice 7, „ 1 Chorzów 1, plakat. 3 Chorzów 3, „ 2 Tarn. Góry „ 3	od dnia 27. X. 1934 r. do dnia 25. IV. 1935 r.

№ AG.-610 z dnia 6. listopada 1934 r.

Nr. porządkowy	Nazwa firmy	Wymiar reklamy w decymetrach kw.	Rodzaj reklamy	Nazwa urzędu lub agencji, w których reklama ma być umieszczona	Czas trwania reklamy
4	„Polska Zbrojna“	70	afisz kolorowy	Chorzów 3. Katowice 1. Katowice 2. Katowice 3. Nowy Bytom Siemianowice śl. Tarnowskie Góry	od dnia 1. XI. 1934 r. do dnia 31. I. 1935 r.

№ AG.-610 z dnia 7. listopada 1934 r.

OBWIESZCZENIA.

211.

Poszukiwanie dłużników.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów w Warszawie poszukuje następujących osób :

1) Rynkiewicz Feliks, s. Andrzeja i Anieli ur. w 1904 r.

2) Sawicka Stefanja, c. Adama i Stanisławy,

3) Stawicki Józef, s. Walentego i Marjanny z Winczewskich,

4) Turyński Czesław, s. Rajmunda i Józefy,

5) Urbankiewicz Henryk Józef, s. Leona i Heleny,

6) Wieruch Władysław, s. Aleksandra i Michaliny, ur. w 1906 r.

7) Wierzbicki Wacław, s. Walentego i Rozalji, ur. w 1905 r.

8) Wojciechowski Aleksander, s. Andrzeja i Matyldy, ur. w 1907 r.

Wrazie ujawnienia miejsca obecnego pobytu wymienionych osób, należy powiadomić o tem bezpośrednio Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Warszawie.

№ P. K. 67 z dnia 8/XI.1934 r.

Poleca się urzędowi (agencji) pocztowo-telegraficznej zbadać przy pomocy doręczycieli i Miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu doręczeń:

Hugon Bergman b. abonent telefonu № 22-04 Urzędu Telefoniczno-Telegraficznego w Gdyni, Marceli Schmützer ze Lwowa b. abonent telefoniczny, Marja Dutkiewiczówna, córka Jana b. kierowniczka agencji p. t. Olęsk k./Lumola zamieszkiwała kolejno w Przewałach, Lublinie ul. Rybna № 6 m. 3 i Radomiu, która nie wyliczyła się z otrzymanego od Sp. Akc. „Polskie Radjo" sprzętu „Detefon", Maksymiljan Baron, syn Majera i Fromy urodzony 15. VI. 1895 r. wyjechał z Warszawy, Ślusarenko Jan właściciel cyrku z Pińska Krańcowa 17, Brański Kazimierz właściciel cyrku z Pińska.

Wymienieni wyjechali z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania.

W wypadku pozytywnego znalezienia miejsca zamieszkania jednego z wymienionych dłużników należy bezpośrednio zawiadomić o tem właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ TE.-322 z dnia 5. XI. 1934 r.

Poleca się Urzędowi (Agencji) zbadać przy pomocy doręczycieli i Miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu doręczeń: Filip Strasser b. abonent telefoniczny ze Lwowa, Weinberg Leon b. abonent telefoniczny ze Lwowa, Dorożowiec Eustachy z Sambora, Kawalecki Wilhelm, Trela Stanisław, Herman Samuel, Lipski Antoni, Laufer Kalman, Najsarek Otton, Szymanowicz Tadeusz, Bissmann Włodzimierz, Friesner Nuno, Gottlieb Anna, Bellofi Kazimierz, Schönfeld Juljusz, Czarnecki Longin ze Stanisławowa.

Wymienieni wyjechali z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania.

W wypadku pozytywnego znalezienia miejsca zamieszkania jednego z wymienionych dłużników, należy bezpośrednio zawiadomić o tem właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ TE. 322. Katowice dn. 12 listopada 1934 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 6.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	**półroczna 2 zł. 40 gr.**	**kwartalna 1 zł. 20 gr.**

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**